

вѣда че той ще си заплати дългътъ, обаче никоѣ необрѣщаше внимание на тия думи.

Пристава бѣ завдигналъ цѣлата ми библиотека отъ стари и цѣнни книги, едничкия ми креватъ, самоваръ, постилки и покривки, тѣѣ щого стаята остави съвършено гола и, като възразявахъ че еди-кои си членове отъ закона недопускатъ продажбата на тия нѣща, единъ измежду сѣдиитѣ отговори: „онези членове сѣ написани, а ние сме дѣйствиелнитѣ членове“.

Ако се попаднеше нѣкоѣ честенъ гражданинъ въ рѣцѣтѣ на горскитѣ разбойници, може би повечъ да го съжалехъ отколкото тѣзи.

Тѣ продадохъ тогава срещу 360 лева чуждъ дългъ по който несъмъ даже и порѣчителъ, мои вещи отъ стойность повечъ отъ 2300 лева и такива нѣща които споредъ закона сѣ непрекосновенни:

Единъ отъ най голѣмий видъ и съ дебели желѣза креватъ л.	70
Постелкитѣ отъ стаята. възглавки и пердета	” 60
Единъ големъ самоваръ наедно съ таблата	” 60
Всичкиѣ чаши за вода, за вино, за рекия, за сладко, и прч.	” 80
Единъ сребрѣнъ синджиръ за часовникъ	” 15
Единъ златенъ прѣстенъ л.	25
Четири антики отъ голѣма рѣдкостъ	” 200
Сребърна чаша за чай ¹⁾	” 60
Мѣденъ мангалъ, голѣмъ	” 60
Часовникъ за стѣна съ будилникъ	” 30
Куфаръ отъ телятинъ	” 40
Адвокатска чанта за книжа	” 20
Два свѣщници голѣми	” 8
Единъ револверъ съ кѣлѣфъ	” 30
Една маса голѣма	” 8

Библиотеката ми отъ разни стари още отъ възражданieto ни книги, стари вѣстници, житията на Св. Димитрий Ростовский, за която баблиотека да ми даваше нѣкоѣ десетъ хиляди лева, нѣмаше да му я отстъпѣ, нѣ мене коштуваше около л. 1200

¹⁾ Тѣзи чаша бѣше ми подарена отъ единъ руски офицеринъ, при когото служихъ нѣколко ерѣме като преводчикъ. Той написа на ней съ издѣлбани букви слѣдующето: „Въ знакъ любви отъ Константина Ивановича Пономаренко“.